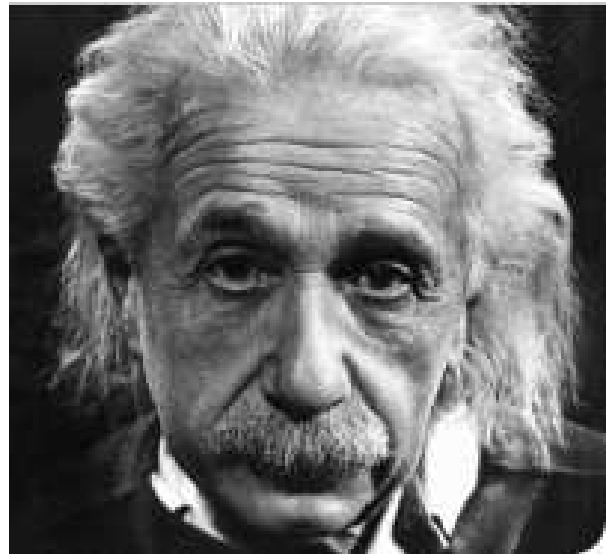

RiP

No pretendamos que las cosas cambien, si siempre hacemos lo mismo. La crisis es la mejor bendición que puede sucederle a personas y países porque la crisis trae progresos. La creatividad nace de la angustia como el día nace de la noche oscura. Es en la crisis que nace la inventiva, los descubrimientos y las grandes estrategias. Quien supera la crisis se supera a sí mismo sin quedar superado. Quien atribuye a la crisis sus fracasos y penurias, violenta su propio talento y respeta más a los problemas que a las soluciones. La verdadera crisis es la crisis de la incompetencia. El problema de las personas y los países es la pereza para encontrar salidas y soluciones. Sin crisis no hay desafíos, sin desafíos la vida es una rutina, una lenta agonía. Sin crisis no hay méritos. Es en la crisis donde aflora lo mejor de cada uno, porque en crisis todo viento es caricia.

Hablar de crisis es promoverla, y callar en la crisis es exaltar el conformismo. En vez de esto trabajemos duro. Acabemos de una vez con la única crisis amenazadora: la tragedia de no querer luchar por superarla.

Albert Einstein

Les paraules del nostre col·laborador involuntari, l'Albert Einstein, són famoses i han estat molt repetides en aquest temps crític en què vivim. La crisi és una oportunitat!

És a dir, que si t'ho passes malament per culpa de la crisi, la culpa és teva! D'acord, ho reconec, la culpa és meva... Però...

Llavors, perquè sembla que la resta del món també s'ho passa malament? Per què no aprofiten les empreses per contractar gent, en aquesta oportunitat fantàstica? Per què diuen els del govern que la crisi la van generar els de la dreta, i els de la dreta

diuen que de la crisi només ens poden treure ells? Per què hem de voler sortir de la crisi, si l'Albert Einstein s'hi troba tan a gust?

O és que, com sovint passa, ara ens volen vendre la moto que la paraula «crisi» vol dir alguna cosa diferent del que volia dir fins ara?

Per si de cas, hem recollit en aquestes pàgines algunes opinions i reflexions sobre la crisi, les oportunitats, els problemes... i també, per què no, sobre el benestar i la felicitat.

Perifolls

Crisi - Oportunitat

Un dia d'aquest, no sé quan fa exactament, em vaig despertar i estava en crisi. Bé; no es tractava d'una crisi personal, sinó de la crisi total. Tot el planeta estava en crisi. Crisi econòmica, crisi de valors, crisi del sistema... Va ser una cosa sobtada, de dimensions incommensurables, d'efectes i durada imprevisibles. I aquí estic; mesos després, preguntant-me com transformar aquesta desgràcia en oportunitat. No és un invent meu desesperat per superar la crisi; no, és el missatge que m'està arribant des de tots els angles: aprofita la crisi per replantejar el teu món! tota crisi és una oportunitat de creixement...

Sí; una oportunitat de creixement; de canvi personal... A veure; què puc canviar a la meua vida!? primer de tot reduir despeses. Necessito realment la connexió a internet de casa? Una adsl amb tarifa plana que, no obstant l'oferta de 19 euros em costa, entre una cosa i l'altra, cada mes 70 euros. Si aquí hi afegeixo la factura del mòbil, uns 20 euros al mes, més la dels altres membres de la família (és clar que cada un té el seu propi mòbil), entre una cosa i l'altra són quasi 150 euros en trucades. 150 euros per estar connectat i localitzable a cada moment. És realment necessari? No podríem tenir un sol telèfon, com passava no fa gaires anys, i mirar el correu i buscar la informació als punt d'accés públics i gratuïts (els telecentres)? Per cert, aquí al poble en tenim un al centre i en tindrem un altre a sant Lluís aviat. També tenim una xarxa wifi que funcionava molt

bé i que ara està en desús. Ens podríem tornar a associar i mantenir aquesta xarxa lliure i gratuïta per tot el poble i per a tothom. També es podria aprofitar l'oportunitat i omplir de continguts aquesta xarxa. És a dir: podríem crear una veritable xarxa ciutadana...

Què més... A casa tenim dos cotxes; assegurances, benzina, reparacions, ITV... no passariem amb només un? Ordinadors; quants en tenim? un per cada membre de la família? Els necessitem? I quantes coses més podria reduir o canviar!? M'estic adonant que, tot i la semblança inconformista, l'aire revolucionari, la tendència a la solidaritat, la participació, la voluntat de no ser consumista i voler viure amb un cert sentit crític, si analitzo, sense massa profunditat, la meua situació actual, no puc evitar constatar que

JAVI-JOAN S.L.
TAPISSERS

Tapisseria en general
Reparació de sofàs
Cortinatges i tendals

Tel./Fax.: 93 765 78 29
c/Montseny, 11 08389 Palafolls

Planeta Cannábico

PARAFERNALIA Y LOS COGOLLITOS
SERVEI A DOMICILI
CULTIU D'INTERIOR I D'EXTERIOR

C/ Sant Josep, 21 - (St. Lluís)
Tels. 93 765 27 90 - 639 276 709
www.planetacannabico.com
08389 PALAFOLLS - Barcelona

jo també sóc un petit burgés. Quina decepció! És un fracàs?... un derrota personal o, més aviat, una derrota de totes les esquerres? Hi ha algú, en aquesta part del món, en aquest món industrialitzat, que s'ha escapat d'aquestes trampes? Com m'agradaria poder respondre que sí! Però em temo molt que la resposta és NO. Tots hem caiguts a la trampa. Ens hem acomodats (què menys! qui no vol comoditats?) i, a mesura que les comoditats anaven creixent disminuïa la nostra visió crítica del sistema. No es pot anar contra corrent; t'has d'adaptar al modo vivendi del lloc on estàs...

Sí; és clar. Potser no eren del tot, o exclusivament, excuses fàcils. De totes maneres, ara no em serveixen. La crisi ho ha destapat tot i tot ho desmunta.

Compartir recursos, organitzar-se per intercanviar serveis (jo et faig una cosa a tu i tu fas quelcom per a mi... sense diners). Exigir més serveis públics i tenir només l'estrictament necessari (aquí sí que ens barallàrem i no ens posàrem d'acord sobre el concepte de necessari. Però es podria aconseguir un cert consens). I, sobre tot, ens hauríem d'ajudar més els uns als altres...

Ah! el concepte de veí! On ha anat a parar tot el que ser veïns representava? Ajudar-se, saludar-se, estar presents i disponibles... I, potser no cal arribar als extrems de trobar-se tots a casa del veí a mirar el programa favorit a l'única televisió del carrer, com passava fa uns anys, o a asseure's en rotllana al voltant de l'avi que ens explica cada tarda uns contes que el seu avi també li havia explicat. Potser tot això és anacrònic i ja no és possible... o potser sí?

I el temps! tenir temps... temps per no fer res, temps per viure finalment la família, per estar amb

els nens. Temps per als avis! Poder tenir els avis a casa... no haver de pagar canguros, menjadors i qui sap quantes altres activitats extra escolar per mantenir els nens ocupats perquè nosaltres no podem estar per a ells.

Potser aquesta crisi és de veritat l'ocasió per replantejar-se totes aquestes coses. I no només des de un sentit personal sinó des d'una perspectiva social. Té un Ajuntament la suficient força per garantir els serveis mínims a les persones? Un sostre, uns àpats, una cobertura sanitària, l'accés a la informació, a la formació, etc.? És convenient fer aquest canvi de rumb i plantejar-se un sistema més de xarxa veïnal i no tant individualista?

Molta gent s'ha quedat sense feina i molts s'han quedat també estrangulats per unes hipoteques que el sistema afavoria i quasi exigia. Ara no les poden pagar. Ara quasi no poden viure. Tot això no està bé; no és just i no serveix de res buscar culpables si no és per trobar solucions que facin que això no torni a passar. hem de ser conscients, però, que les primeres solucions, les més importants, són les que trobarem dins nosaltres i són també les que provocaran els canvis més decisius. Hem de dirigir la mirada al nostre melic; per una vegada podem ser i som el centre del món.

FUSTERIA I MOBLES A MIDA
Jesús Sánchez
 Reformes de fusteria amb tot tipus de fusta

Portes
 Mobles
 Armaris a mida
 Cuïnes

c/ Isaac Albéniz, 5 - 3r 1a
 08380 MALGRAT DE MAR

Tel.: 93 765 30 02
 Mòbil: 657 102 967

Mania Gibert®

S. XIV
 RESTAURANT

Tel. 93 764 60 35 - Fax 93 764 61 39
 Sant Genís de Palafolls (Barcelona)
 www.maniagibert.net

Els *carbonari* parlaven acalorats, trepitjant-se els mots tot xiuxiuejant els crits. La foscor de la cambra es barrejava amb les seves prendes i la pols de carbó que tot ho cobria: caps, cares, mans... Cridaven amb la força de la vida que se sap en perill. Cavour llegia manifestes que ells no sabien escriure i que entenien perfectament. L'Itàlia unida no era ni seria suficient. Garibaldi ja havia acabat la reconquesta de les dos sicilies; Mazzini avançava victorios fins a Roma. La Unitat d'Itàlia era un fet. Ells, però, els carbonari, no havien acabat la lluita. La paraula Europa es vestia de totes les possibilitats i encarnava el pròxim objectiu: l'Europa Unida. L'Europa dels pobles. Encara no eren italians i somiaven en ser europeus. La unitat d'Itàlia ha portat la unificació de la llengua. Les cinquanta-dos

llengües parlades de totes les actuals regions d'Itàlia es van transformar, de cop, en dialectes. Parlar-los ha esdevingut signe de pobresa intel·lectual i motiu de menyspreu. Les llengües d'Itàlia, sense el suport d'unes normes ortogràfiques, es varen dissoldre, diluïdes amb els records que les perpetuaven. Però, el somni era brillant; enlluernador; una Itàlia unida, que camina a una, que ajunta esforços, que crea un estat ric, una república on tots defensen els interessos de tots. Una Europa unida, de tots els europeus, per a tots els europeus.

De cop em desperto. Estava somiant; un malson? No ho sé; però respiro amb dificultat i estic tot suat; com si hagués passat un atac d'angoixa. De fet, recordant el somni, no n'hi ha per a menys. Europa? Europeus? Què és això? Què és Europa?

Penso en la unitat econòmica. L'Euro ens facilita moltes coses i, a més a més, ens fa forts i ens uneix. Però, al mateix temps, l'Euro ens debilita. Les coses no costen el mateix a tots els estats membres. Això, és una regla elemental d'economia i té les seves justificacions; però, aquest fet és la prova, l'indici, que

hi ha una gran disgregació de tots els estats membres. La cohesió política d'Europa i la unificació legislativa no són, ni de bon tros, fites a curt termini. Com ens podem imaginar una Europa unida quan la única cosa que tenim en comú és la moneda? quan les llei regulen de diferents maneres la mateixa cosa segons l'estat on ens trobem; quan la diferència entre legal i criminal només depèn de fronteres geogràfiques. És possible la unitat d'Europa d'aquesta manera..? Un veritable malson. Però, és clar, aquest malson no desapareix amb el despertar; al contrari; és un fet molt present. Aquest mes de juny es celebren les eleccions al parlament europeu. Aquest parlament és l'embrió d'aquest inabastable puzzle dels estats membres, de les sobirania, dels diferents criteris, maneres de viure i entendre les coses. Pot Europa legislar Itàlia de la mateixa manera que Noruega? M'entren calfreds

només de pensar-hi.

Em toca votar; he de votar. I, si ho faig, ho faré des de la ignorància, la distància i la fredor de qui no hi està gens implicat; d'aquell que no vol la cosa; que no va amb ell... Pobre il·lús; tot va amb un. Sobretot ara que la crisi ens envolta i ens flagel·la; qui més qui menys. Ara que sembla ser que tots els valors han caiguts i ens toca reconstruir el món. Dit així sembla una bajanada però; ben pensat, aquesta crisi mundial és la nostra oportunitat per tornar a començar; per eliminar, corregir o substituir tot allò que ens hi ha portat i que ha fet d'aquest món, un món insolidari, avar, cobdiciós... inhumà? Un món ple de guerres, de morts, de fam, d'injustícies i, sobretot, d'individualisme exacerbats amb un afany de riquesa i poder desorbitat... Ara podem reflexionar i podem posar les bases perquè el món que vingui sigui més humà. Hem de tornar a definir prioritats, valors, somnis. Hem de tronar a creure i construir el futur sense oblidar la nostra condició humana. Ara és el moment d'arremangar-se les mànigues per fer que, finalment, un altre món sigui possible.

Menjar i gaudir
LLEMO, S.L.
 LLEMO Servei d'hosteleria s.l.
 C/ Pagraç 52 - 08387 Pinada de Mar
 Telf: 93.767.14.04

DENTS IN DENTE
CLÍNICA DENTAL. PALAFOLLS

C. Riera Burgada 28
 08389 Palafolls, Bcn
 Tel. 93 765 79 00

En el capitalisme les crisis es donen periòdicament, a causa de la sobreproducció i es necessita l'eliminació d'aquesta sobreoferta de mercaderies, perquè es tornin a equilibrar els mercats i es reactivi el cycle econòmic.

Durant les crisis s'escanya l'aparell productiu i es disparen les activitats del capital financer, però aquesta dinàmica genera unes bombolles especulatives que acaben rebentant i col·lapsant tot el sistema, amb la caiguda de les borses de valors, la fallida dels bancs, el tancament de les fàbriques; l'atur es generalitza, amb les seves seqüeles de fam i misèria. Però la forma més efectiva que troben els capitalistes de destruir aquests excedents econòmics, és la guerra.

S'ha de tenir clar que les crisis no destrueixen el capitalisme, sinó que són mecanismes que regulen els seus desequilibris. Mitjançant les crisis s'elimina la sobreproducció de mercaderies, baixen les prestacions socials, augmenta l'atur i amb la major

d e m a n d a d'ocupació aconseguixen que no pugin els salaris i fins i tot que disminueixin notablement.

Alternativa humanista

Un model humanista ha de tenir la capacitat d'oferir i construir una nova civilització que pari la boja carrera del creixement econòmic, ja que si els recursos de la naturalesa són limitats, no es podrà seguir creixent indefinidament i no podem esperar que els recursos s'esgotin per a entendre que ens toca canviar els nivells de consum i els patrons de vida.

S'ha de produir per a cobrir les necessitats bàsiques de la humanitat, garantint la conservació de la naturalesa, la qualificació de la vida i la pau amb justícia social. S'han de canviar els indicadors del creixement i els guanys, pel benestar per a tots.

L'actual civilització es basa en el consumisme, l'explotació, la devastació, l'egoisme, la competència. S'han degradat els valors de la humanitat i és necessari que l'ètica sigui el compromís més important en els nostres polítics i governants, hem de regir-nos per la dignificació del ser humà i la continuïtat de la vida.

Mentre existeixi el capitalisme, seguirà la seva pràctica explotadora i destructora, aquesta és la seva raó de ser. Si volem salvar la humanitat és obligatori que acabi el capitalisme, abans que aquest destrueixi el planeta. El capitalisme sempre trobarà alternatives a les seves crisis de sobreproducció i d'especulació financera.

¡Cal creure en la possibilitat d'una altra forma de relacionar-se entre els humans, deixant fora l'ambició, l'odi i la intolerància! UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE!

GOROTRES, S.L.
INSTAL·LACIONS

RAFAEL GOMEZ ROLDAN
650 94 00 63

c/ Verneda, 34-36 Nua 4
(P.O. Tel. Can Padisús)

Tel. 93 765 4670 - Fax. 93 765 55 41
E-mail: gorotres@telefonica.net
www.gorotres.com

08389 MALGRAT DE MAR
(Barcelona)

CERAPAL

RAMON TURRÓ, 1, 08389 PALAFOLLS
TEL. FAX. 93 762 08 32

PERRUQUERIA HOME I DONA

Placa Major, 7 • Tel. 93 762 00 41
08389 PALAFOLLS